

Выходитъ во Львѡвѣ шо Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускиихъ святыхъ о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи авертаются лишь на попередне застереженно объяшеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелано“ по 20 кр. а. в. Рекламация неопечатаній вѣдлий бѣт. порта.

Предплату и исераты принимаютъ: У Львѡвѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдн. Haasenstein & Vogler, Waifischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelangengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Navas. Въ Рѡссіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Раляя 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѡвъ року . . . 6 ар. на пѡвъ року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѡвъ року . . . 8 ар. на пѡвъ року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѡвъ року . . . 2-50 ар. на пѡвъ року . . . 2-50 р.
 Для Заграничя, открѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѡвъ року . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Запросины до предплаты на рокъ 1886.

Съ новымъ 1886 рокомъ починаея сѣмий рокъ выдвигнута „Дѣла“. Якъ доси, такъ и на будуще „Дѣло“ буде вѣрно и свято стояти при величїи и єдино спасительнѣмъ прапорѣ народнѣмъ, буде свѣдомо та неустрашимо боротись за правду руску съ всѣми ворогами Руси и прокладати дороги до успѣшнаго розвою и поступу въ рускомъ житю народнѣмъ. „Не разоряти, а будувати!“ — се той окликъ, що нимъ руководилося „Дѣло“ бѣт. самого початку свого заснованя до нынѣ, — той окликъ повторяемо сегодня середъ цѣлого омуту намагаючихъ разорити Русь нашу элементѡвъ. Маємо певну въ Божѣ надѣю, що и намъ силъ не хибне до дальшой працѣ и патриоты Галицкой Руси такъ само щиро подадуть намъ свою помѡчну руку, якъ доси!

„Дѣло“ буде выводити, якъ дотеперь, три разы на тыждень, вѡ второкъ, четверъ и суботу. Предплата на „Дѣло“ выноситъ на мѣсяць 1 зр., на 1/4 року 3 зр., на 1/2 року 6 зр., на рокъ 12 зр. Съ „Библиотекою найзнаменитшихъ повѣстей“ (4 аркушѣ на мѣсяць) на 1/4 року 4 зр., на 1/2 року 8 зр., на рокъ 16 зр. — Сама „Библиотека найзнам. повѣстей“ коштуе на 1/4 року 1 зр. 25 кр., на 1/2 року 2 зр. 50 кр., на рокъ 5 зр.

Новыя Предплатныя „Библиотеки найзнам. повѣстей“ на р. 1886 одержать початокъ повѣсти „Набобѣ“ Альфонса Доде даромъ.

Предплату належитъ пересылати наилучше переказомъ на адресу: Администрація „Дѣла“ у Львѡвѣ.

Внесеньє пос. Романчука

дочекалося наконецъ вѡ второкъ, дня 7 (19) сѣчня залагоджена въ Соймѣ. По оживленѣй дискусиї на ранѣшнѣмъ и вечѣрнѣмъ засѣданно того-жѣ дня голосованье выказало такий результатъ:

Дотычю шкѡлы народныхъ Соймъ маленькою бѡльшестею голосѡвъ принявъ въ формѣ уставы смѣну арт. II уставы въ 1867 р.

„Арт. II. а) Если въ якѡй мѣцевости съ мѣшанымъ населеньемъ, уживаючимъ по части польского а по части руского языка яко товариского, населеня, которого языкъ не естъ выкладовымъ языкомъ въ нѣякой въ мѣцевыхъ шкѡлахъ народныхъ, становить шо-найменше четверту часть вагалу мешканцѣвъ, въ мѣцевостяхъ же съ населеньемъ звышъ 12.000 душъ сягае до 3000 душъ, а знаходится тамъ двѣ або бѡльше шкѡлы народныхъ для дѣтей одного пола, то бѡдай въ одной шкѡлѣ, а въ случаю, коли истнууча лише одна школа мае классы съ паралельными бѣдѣлами, то въ новотвореныхъ того рода бѣдѣлахъ языкомъ выкладовымъ повиненъ бути языкъ той другой части населеня, о скѡлько въ доходженя предпринятого въ мысль арт. 4, 10 и 11 уставы краевой въ 2 мая 1873 (Дн. у. кр. ч. 250) о вакладаню шкѡлы народныхъ и въ наслѣдокъ зависѣвъ до школы (арт. 1 высше вгаданой уставы) показеся, шо въ той громадѣ перебувае достаточна скѡлкѡ бѣт. родичѣвъ въ котрѣ бажаютъ свои дѣти, будучѣ въ вѣцѣ обьявляюмъ до школы, посылати до такой школы або до такихъ бѣдѣлѡвъ.“

За сѣю точкою внесена бѡльшости комисіи голосовало при другѡмъ читаню 65 послѣвъ, а противъ неѣ 58; при третѡмъ читаню за нею 64, а противъ неѣ 53 послѣ. За нею голосовали Русины, клубы лѣвицѣ и центра, а въ правѣцѣ гр. Альфр. Потоцкїй и намѣстникъ п. Залескїй.

Пос. Сѣчинскїй поставивъ бувъ поправку, шобы условїе: „достаточна скѡлкѡ бѣт. родичѣвъ, котрѣ бажаютъ посылати свои дѣти

до такой школы...“, опустити, бо то условїе естъ обмеженемъ того уступства для Русинѡвъ, яке може подати смѣненнй арт. II. — При голосованю внесене о. Сѣчинского упало: були за нимъ лише Русины и три послѣ-Поляки: д-ръ Мрочковский, Тад. Романовичъ и Вербицкїй.

Пос. кн. Адамъ Сапѣга поставивъ бувъ поправку до внесена бѡльшости комисіи въ томъ дусѣ, шобы вакладанье окремыхъ шкѡлы вглядно паралельно рускиихъ (вглядно польскиихъ) не класти въ зависимость бѣт. цифры населеня, але єдино бѣт. волѣ родичѣвъ. — Поправка ся кн. Сапѣги упала.

Революція першой меншости комисіи (Цоля, Маєра, Стан. Тарновского и Ловиньского), котра звучала:

„Вызвася ц. к. правительство, шобы въ громадахъ мѣскихъ, въ котрыхъ, не числячи окремыхъ шкѡлы женскихъ, естъ двѣ або и бѡльше шкѡлы народныхъ, а въ котрыхъ найменше 3.000 населеня уживае языка руского, вглядно польского ровного, не будучого однакожъ языкомъ выкладовымъ въ тыхъ шкѡлахъ народныхъ, — подняло потрѣбнй переговоры и перевело устровнє школы народной съ тымъ-же языкомъ выкладовымъ, наколи только въ доходженя, предпринятого въ мысль арт. 4, 10 и 11 уставы краевой въ 2 мая 1873 (Дн. у. кр. ч. 250) показеся, шо въ громадахъ тыхъ перебувае достаточне число родичѣвъ, бажуючихъ дѣти свои посылати до такой школы“ —

упала бѣт. голосованя зъ причины приняты повышеного уступу проекту смѣны уставы. Другу точку въ формѣ уставы, смѣняючу уставу въ 1867 р.:

„Арт. V. б) Въ школахъ середныхъ або ихъ бѣдѣлахъ съ языкомъ выкладовымъ рускимъ наука языка польского, а въ школахъ середныхъ або ихъ бѣдѣлахъ съ языкомъ выкладовымъ польскимъ наука языка руского, естъ вгляднымъ обьявкомъ, въ томъ значеню, шо на выразне жаданье родичѣвъ належитъ увѡльнити кождого ученика бѣт. побирана науки другого языка краевой, не будучого для него языкомъ выкладовымъ.“ — принявъ Соймъ великою бѡльшестею голосѡвъ.

Революція бѡльшости комисіи: „Вызвася Выс. правительство, шобы ваклады въ языкѣ рускомъ въ паралельныхъ бѣдѣлахъ чотырохъ першихъ классъ гимназїи въ Перемышлѣ“ —

упала. За нею голосовало 40 послѣвъ, противъ неѣ 67.

Пос. д-ръ Антоновичъ поставивъ бувъ поправку, шобы рускїй паралельнїи завести у всѣхъ бѣт. классѣхъ гимназїи въ Перемышлѣ. При голосованю поправка его, розумѣся, упала.

Пос. кн. Адамъ Сапѣга поставивъ бувъ резолюцію, послѣ котрой Выдѣлъ кр. мавъ роселѣдити потребу заведена рускиихъ паралельнокъ по гимназїяхъ въ вагалѣ и на найблизшій сѣсїи выступити съ бѣт. вѣднѣми внесенями. При голосованю резолюція тая такожѣ упала.

Внесеньє другой меншости комисіи (Черкавского, Чарторыйского и Романовича) въ дѣлѣ шкѡлы середныхъ, котре домагалось смѣны арт. V уставы въ 1867 р. въ формѣ уставы:

„Арт. V. в) Въ классѣхъ всѣхъ шкѡлы середныхъ, котрѣ зъ причины переповненя будуть вымагати ровдѣлу на ровноряднй бѣдѣлы, мають бути окремѣ бѣдѣлы (классы паралельнїи) урядженїи на бѡдѣствѣ другого языка краевой (польского або руского) яко выкладового, скоро родичѣ шо-найменше 25 учениковъ классы, привначеной до ровдѣленя, того вакладають и своихъ сыновѣ до повстаючого на той бѡдѣствѣ нового бѣдѣлау вакпущуть. Поступаючы до классъ высшихъ, тїи ученики мають знѣтъ

случайность въ вакладѣ побирати въ подбѣннхъ бѣдѣлахъ науку въ томъ самѡмъ языкѣ выкладовѣмъ, поки число учащаючихъ до ихъ бѣдѣлау не вѡйде понизше 20, або въ вагалѣ не устане потреба удержуваня ровнорядного въ дотычнѡй классѣ бѣдѣлау“ —

упало. За нимъ голосовало всего лишь кѡлѣкнандцѣт послѣвъ, мѣжъ тыми вже й Русыны.

Другу резолюцію бѡльшости комисіи: „Поручася Выдѣлови краевому, шобы ровважнѣвъ въ поровумѣню съ краевой Радою шкѡльною, о скѡлько можна-бы въ мысль внесена, поданого посломъ Малецкимъ дня 2 сѣчня 1886 р. постепенно заводити въ деякихъ школахъ середныхъ вѣднѡй части нашого краю ваклады деякихъ предметѡвъ выключно въ языкѣ рускомъ, для всѣхъ учениковъ зарѣвно обьявляючїи, и абы починявъ Соймови въ томъ дѣлѣ внесена“ —

принято майже односторонно съ додаткомъ д-ра Малецкого, шобы Выдѣлъ краевой предложивъ внесена „на найблизшій сѣсїи“. За тою резолюцією голосовали такожѣ Русыны.

Отсе результатъ голосованя, оттакъ залагодивъ Соймъ внесеньє пос. Романчука!

Чи Русыны въ цѣлого того результату мають бути задоволенѣ? Се пытанье мы ровберемо слѣдуючимъ разомъ основнѣйше, а нынѣ бѣт. вѣднѣ только коротко: — Нѣ!

Принятыи проектъ смѣны уставы о языкѣ выкладовѣмъ въ школахъ народныхъ заосмотрено фѡрточкою — волѣ родичѣвъ. Кто знае нашъ межинароднїи бѣт. вѣднѣ, хто знае интенція краевой Рады шкѡльной въ дѣлахъ шкѡльничества народного, хто знае змаганя нашихъ инспекторѡвъ окружныхъ и то полсженье, въ якѡмъ остають управителѣ шкѡлы супротивъ всѣхъ своихъ зверхникѡвъ и властей, — той доперва взумѣе оцѣнити вагу клявулѣ воля родичѣвъ! Воля всѣхъ родичѣвъ Русинѡвъ несомнѣнно буде, шобы ихъ дѣти училися по руски, але чи всюдѣ удасться имъ побороти все перешкоды, якї имъ стануть въ доровѣ мѣжъ волею а обьявляемъ той волѣ, — се ще пытанье.

А шо-жѣ еще бѡльше, бѡдай нѣбы-позитивного бѣт. вѣднѣ Русинамъ? — Нѣчо!

Смѣна арт. V въ томъ дусѣ, шобы рускїй языкъ въ школахъ середныхъ бувъ трохи иначе вглядно обьявкомъ, якъ доси, — для Русинѡвъ не принесе нѣякой смѣны. Русыны и при нынѣшнѡмъ вглядно обьявкомъ языкѣ майже бѣт. вынытѣ учились языка руского яко предмету. Революцію о рускиихъ паралелькахъ хочъ-бы въ чотырохъ высшихъ классѣхъ гимназїи въ Перемышлѣ бѣт. вѣднѣ! Шо-жѣ ще лишася? Революція, поручаюча Выдѣлови краевому, абы въ спѡдѣцѣ съ Радою шкѡльною роселѣдивъ внесеньє пос. Малецкого о вакладаню „утракнѣвѣмъ“? Може тую революцію мають Русыны уважати якимъ-же позитивнымъ результатомъ для себе? Коли-жѣ бо нынѣ вже вагалѡно вѣднѣно и певно, шо въ того нѣчо не буде! О томъ чересвѣдченѣ и самѣ Поляки.

И сямъ разомъ, якъ попередно, пос. Романчука выголосивъ знамениту бесѣду, выказуючы справедливѣсть домаганя рускиихъ послѣвъ, а непрактичнѣсть внесеньє комисіи и недостачу доброй волѣ у польской бѡльшости; пос. Романчука подпирали о. Сѣчинскїй и д-ръ Антоновичъ, — нѣчо не помогло. Польска бѡльшость Сойму остала глухою на голосъ ваступникѡвъ руского народу. Въ палатѣ повнеслася вновь зъ уетъ послѣвъ гр. Голѣвского и Еравма Волянського негация Руси, а хочъ и теперь, подбѡно якъ подчасъ першой дебаты, теорїя „Niema Rusi“ будила у значной части послѣвъ лишь усмѣхъ сожалѣня надъ еи голосителями, — то однакожъ мимо того тїи, шо не мають бѡльма на очехъ и Русь на Руся видять, пѡшая конецъ-кѡнцѣмъ тою сачимою дорогою шо невидючїи. Одна имъ посте-

лилася дорога и тымъ, шо Русы не видять, отже негують еи, и тымъ, шо Русь видять, а боятѣся еи!

„Я свое зробивъ и скававъ — вакнѣчивъ пос. Романчука свою славу бесѣду бѡвѣтровоу. — и могу не только передъ своимъ, але и передъ вашимъ народомъ, передъ краемъ и державою спокѡбно станути и глянути въ очи; поступѣтъ же, панове, съ моимъ внесеньемъ такъ, шобы вы могли такъ само о собѣ скавати.“

Якъ поступили собѣ „панове“ бачимо.

Хѡдъ дебаты

надъ внесеньемъ пос. Романчука на XVII и XVIII засѣданяхъ Сойму

(Конецъ.)

На вечѣрнѡмъ XVII засѣданю забравъ першїи голосъ посолъ Бѡбжанскїй (станѣчикъ), котрый обѣтававъ лишь за революциями комисіи соймовой, т. е. шобы не въ доровѣ вакнодавчѡй, а лишь дорогою административною залагодити внесеньє пос. Романчука. Рѣчь пос. Бѡбжанского не мала великого интересу, але одно мусимо замѣтити, шо професоръ краковскїй и до того историкъ не стоялъ на становищи негация Руси, якъ се зробивъ репрезѣнтантъ „подоляковѣ“, пос. Торосевичъ.

Правительственный комисаръ, д-ръ Ритнеръ звернувся до рѣчи пос. Бѡбжанского и заявивъ, шо въ виду обьявляючихъ законѡвъ державныхъ, революциї не мають нѣякой силы. Правительство не може ихъ уважати директивною для себе. Рѡвножъ и поглядъ д-ра Малецкого на §. 19 уставы державной не дасться оправдати зъ становища юридичного. Оттакъ державъ свою рѣчь пос. о. Качала. Мы подали еи въ цѣлости.

Пос. гр. Войт. Дѣдушицкїй сконстатувавъ, шо широка дотеперѣшна дискусиї была досытъ несмачна. Онъ бажавъ залагодити внесеньє пос. Романчука якъ найскорше и позитивно, бо и себе, хотѣй Поляка, уважае жителемъ Руси и хоче розвою сѣю народу хочъ-бы и противъ воли тыхъ, шо уауряють для себе выключно имя Русина. Движенье народу руского годѣ игнорувати, а спинати его, було-бы даремнымъ и шкѡдливымъ трудомъ. Се не годилось-бы и съ традицию часѡвъ Ягайловскихъ. Навѣтъ за часѡвъ Володислава IV, коли Польша була найсильнѣйшою, спольщенье Руси не було могло удалити. Правительство росейске предпрїмае всякї мѣры противъ народу мало-русского, а мимо того бѣт. живъ. Бѣсѣдникъ жалуетъ, шо пос. Торосевичъ не найшовъ въ своемъ повѣтѣ Русинѡвъ. Хто бо мае очи, той и побачитъ, шо житье народу руского бѣт. чимъ-равъ сильнѣйшимъ живичкомъ; шо поданя рускїи выльвають численнѣйше до урадѡвъ съ кождымъ рокомъ, навѣтъ съ кождымъ мѣсяцемъ; шо руска литература посѣдае цѣннїи творы такъ оригинальнїи якъ и въ перекладахъ. Рускїй языкъ, то не вчорашня рѣчь, не бѣт. часѡвъ Стадіона. Були хвилѣ, шо уважано рускїй языкъ говоромъ росейского, то вновь польского. Перешкоды не змусять Русинѡвъ стати Поляками. Але тї перешкоды мають дуже часто той результатъ, шо Русинѣ, котрому не дають бути Русинѡмъ, ставсе Москалемъ. Належитєся протѡ зробити все, шо лежить въ нашѡй силѣ. Шо Русы шкѡдитъ, шкѡдитъ и Полякамъ. Въ Россїи ницать съ великою консеквенциєю все, шо естъ рускимъ, шо съ бѡльшою интензивностею, якъ польске.. Зъ тыхъ причинъ треба дати рускому языкови ширшїи ровдѣтъ такъ въ школахъ середныхъ, якъ и народныхъ.

Бѣсѣдникъ представляе бѣт. вѣднѣ комисіи соймовой, котра не знае на дѣлѣ, шо робити. У неѣ нема бѣт. вѣднѣ. Се онака слабости. Комисїя выступила съ революциями, а поодинокѣ еи члены вносятъ нынѣ новїи проекты до уставы. Правительство мовчало въ комисїи, а нынѣ каже, шо революциї суть бѣт. вѣднѣ. Въ дальшѡй рѣчи полемизуе пос. Дѣдушицкїй съ выводами о. Качалы на тѣлѣ историчнѡмъ, а въ концѣ приходѣтъ до пересвѣдченя, шо цѣла справа естъ нынѣ ще недоспѣлою и шо належитъ еи бѣт. вѣднѣ навадъ до комисїи, шобы вышлїи конкретнїи внесеня. Бѣсѣдникъ годитєся лишь на третю резолюцію комисїи соймовой, т. е. шобы наука руского языка була обьявляючою для всѣхъ. Онъ не думаетъ, шобы родичѣ були на столько неровумнїи, шобы дѣтѣмъ своимъ абороновали учитися руского языка. Впрѡчѣмъ неумнѣючїи

окомъ парламентъ ще передъ выбухомъ сербско-болгарской войны, котра домагалася полоненя того, чи правдою ест, що австрійско угорска держава взяла на себе гарантію за позичку сербску. Тисса має отповісти, що ніхто и ніколи не звывав державу до такой гарантіи, и що она не могла для того нікому еи обцяти. Рівно-жъ має Тисса отповісти на интерпелляцію въ справі понижєня угорского народу на гимнастичномъ торжестві мѣн. року въ Дрезднѣ. Онъ має ту справу пояснати въ той оспособѣ, що председатель торжества звинявалъ заразу по звѣстидѣ пригоди за неурядокъ, який проявился на торжестві и що обцѣяет, що вѣнец угорскій буде завойдѣ перекручуваній на опоминѣ въ товаристві гимнастикомъ дрезденскихъ. Въ насльдокъ такого отже заявленя нема жадной причины до интервенціи. Трета отповідь має бути въ справі німѣцкомъ корреспонденціи между властею войсковою 4 корпуса а угорскими властями. Законъ, побѣла котрого вѣльно властямъ войсковымъ уживати мову угорскою, истнує лишь для полковъ угорскихъ и хочъ пожаданымъ було-бы, чтобы всѣ полки на територіи угорской уживали мову угорскою, то однакожъ не можна перевести сего въ дорожъ уставы. Щобы сѣ относнои змінилися, то треба, чтобы було обцѣяне почутье въ краю, побѣла котрого нема австрійской арміи, а лишь армія сѣбѣна.

(О политичѣ гр. Таффого) пише „Montags-geue“, що онъ готовъ скорше уступати, якъ поробити Чехамъ ще больше концесій въ справѣ національныхъ а до клерикаловъ онъ ніколи такъ не зблзаетъ, чтобы дотепершній ладъ въ школахъ мѣгъ затрїтїю вѣ своихъ основахъ. Та сама газета уважає за можливе, що одного краснаго дня наступатъ кабинетъ бюрократичный, на котрого чолѣ отане знову гр. Таффе. „Politik“ заевняє знову позитивно, що сѣ вѣсть не має зовсімъ ніякой підстави.

(Панскій нунцій у Відни), Ванутели, одержавъ — якъ доносить „Wiener Allg. Ztg.“ — інструкцію зъ Риму, чтобы онъ всѣми силами старався довести польско-руской споры до щасливого кѣнца. Таку саму інструкцію мали такожъ получить польскій и рускій епископаты въ Галичинѣ.

(Монополъ горьки), котрый теперъ проектує вѣ Німеччинѣ, выкакавъ вѣ цѣлѣ австрійско-угорской державѣ великій переполохъ, а особливо на Угорчинѣ, бо всюды добувають вѣ томъ монополю нехибну руну для цѣлю державы. Въ кругахъ посольскихъ вѣ Пештѣ ходитъ поголооска, що вѣ сѣмѣхъ буде поотавлена интерпелляція до правительства: що оно думає робити, чтобы охоронити отъ руины всѣхъ властителейъ гораленъ вѣ Австро-Угорчинѣ, на коли парламентъ німѣцкій ухвалитъ монополъ горьки?

Заграничній Державы.

Россія. Съ новымъ рокомъ переѣхавъ царь и цѣла родина царока зъ Гатчины до Петербурга. На новорѣчнѣхъ представляю у царя, казавъ обѣ царь представить всѣхъ офицеровъ, що служили вѣ Болгаріи, вразѣ зъ бывшимъ болгарскимъ министромъ войны кн. Кантакузеномъ. — Вѣ петербургскихъ кругахъ выгунає чимъ разъ голосивше поголооска, що министръ войны Ванновскій має уступити. Причиною его димісїи має бути певный неладъ въ арміи. На мѣсто Ванновского має бути покликаный ген. Курко. — Вѣ министерствѣ двору має наступити певна зміна а именно три отдѣлы сего министерства т. е. кабинетъ, контрола и канцеларія, котры доси функціоновали зовсімъ окремо, безъ всякой звязи отъ собою, мають бути сполученъ разомъ побѣ назвою „Центральна управа министерства двору“. Управителемъ „центральной управы“ має зѣстати головный контролоръ министерства двору, тайный совѣтникъ Петровъ съ правомъ товариша министра. — Съ новымъ рокомъ зѣставъ оголошений прелиманаръ державный на рокъ 1886. Сума доходѣвъ звичайныхъ обцѣлена на 787,463,691 рубль а расходы звичайный на 812,751,030 рубль. Недоборъ вынооситъ 25,287,000. Крімъ того выказанъ вѣ прелиманари надъзвичайный выдатки на будову зѣлѣницъ вѣ сумѣ 52,643,240 рубл. Повышшій дефицитъ вѣ высотѣ 25¼ милїона естъ насльдкомъ торговельно-промысловой кризи, котра за хопила не только Россію, але и другі державы вѣ Европѣ. Министръ финансовъ доказує вѣ своимъ справозданнѣ, що не уважає за можливе покрити той дефицитъ насложємъ новыхъ податковъ, або черезъ підвишєнє старыхъ, а думає, що покриты дефициту дастъ легко завести черезъ финансовы операціи. На насльдокъ доказує министръ, що вѣ виду кратачного положєня многихъ галузей народнаго господарства и зменшєня приватныхъ заработковъ и доходѣвъ предпринято слѣдуючій мѣры: 1) дворянской банкъ земельный розпочавъ вже свою дѣяльність; 2) подушный податокъ даровано всѣмъ селянамъ; 3) дѣяльність державнаго банку розширено и на Царство Польске; 4) для підвишєня промыслу обмежено удержєня для Финляндіи и підвишєно цѣно отъ товаровъ заграничныхъ; 5) селянскій банкъ откритъ вѣ 1885 обѣмъ новыхъ отдѣловъ; 6) окрему увагу звернувъ министръ финансовъ на удержєнє позички на товары; 7) для запомогти фабрикъ возѣла отдано вѣ 1885 р. зъ скарбу державнаго лишь самыхъ рѣчихъ потребныхъ для зѣлѣницъ за 6¼ милїона до работы; 8) для удержєня збыту цукру була дарована премія на вывозъ за границу отъ отдѣлань по чотырохъ рокахъ. — Проектъ гр. Толстогъ вѣ справѣ ре-

организация уставы провинциональной має голвно вѣ томъ лежати, чтобы кругъ дѣлаи кабинетовъ и начальниковъ повѣтовыхъ бувъ отповѣдно розширеный, а чтобы рѣвночасно власти автономный були до певной границы обмеженъ. — Німци вѣ краяхъ прабалтийскихъ зачинають теперъ вѣклады школы приватный, чтобы тымъ оспособомъ выломити вѣ подѣ принису о обовязковѣхъ языкѣ российскомъ. Правительство поставило отже для того поддати и сѣ школы подѣ надзоръ министра просвѣты.

Сербія. До „Presse“ доносятъ зъ Вѣлграду: Отмова отповідь Гарашанина не здивувала тутъ нікого, бо и не допускано вишою отповідь; натомѣстъ вѣ всѣхъ кругахъ выкликала депрїмуюче враженє вѣсто о покликаню на 24 сѣчня н. ст. жовнѣрѣвъ другого покликаня. Дотычний рознає вызває всѣхъ жовнѣрѣвъ другого покликаня, чтобы они дня 24 с. м. явились вѣ повой збрѣи и зоосмотрѣнъ вѣ провинтѣ на три дѣи вѣ своихъ комендахъ. Подѣ конецъ сего мѣсяца буде отже Сербія мала знову 120,000 людей першого и другого покликаня. „Pol. Corr.“ простує ту вѣсто отъ стѣлько, що покликанє войска на день 24 с. м. не наступило вѣ насльдокъ отповідь Гарашанина, лишь що войска вже при звѣдѣ отпустѣ одержали сѣй приказъ. — Амнестиа у звязєныхъ проводирѣвъ сербскихъ радикаловъ выкликала вѣ Сербіи дуже добре враженє и всѣ радикалы обцѣяли королеви и правительству овою помѣч.

Болгарія. Отповідь болгарского правительства на ноту державъ признає, що Россія не перестала интересоватися судьбою балканскихъ державъ а особливо Болгаріи и заявляє дальше, що Болгарія готова до розбройна оскоро и Сербія до того зѣобовязеся а державы прїмуть на себє гарантію мира и що Сербя не нападутъ знову на еи територію. „Новости“ доносятъ, що турецкій делегатъ Гадбанъ-ефенди одержавъ отъ кн. Александра прїпорученє предложити въ Константинополи заключенє, зачѣнно-отпорного оююза между Болгарією а Туреччиною. Наколя бѣ Порты згодилася на заименованє кн. Александра ген. губернаторомъ вѣсѣдной Румелии и зрєклася обсажена балканскихъ вывозѣвъ, то князь зѣобовязеся-бы платити Портѣ дань и боронити еи отъ вышнихъ неприятельствъ.

НОВИНКИ.

— Центральный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ на своемъ засѣданнѣ зъ дня 16 л. сѣчня с. р. порѣшивъ слѣдуючій справы: 1) Рѣшивъ скликати загальнй Зборъ членѣвъ товариства на день 2 л. лютого с. р. на 3 години по полудни, а того-жъ самого дня рано о годнѣ 9 урядити поминальне богоосужєнє за помершихъ членѣвъ товариства, вѣ Успенской церкви Преч. Дѣвы. 2) На Загальнй Зборъ вѣили тернопольского выбрано делегатомъ п. В. Шухевича. 3) Руской мѣской школѣ имени Парамовича удѣлено даромъ 35 молитвенниковъ и 15 колядъ и щедрѣвѣк. 4) Съ прїятостею правнато до вѣдомости заявленє основателей читальнѣ вѣ Небывловѣ про даръ ручной молотѣльнѣ товариству черезъ п. Бронию. Дескура на случай, коли завязеся читальня вѣ Небывловѣ вѣ речницѣ одного року. 5) Удѣлено даромъ выдавництва товариства читальнѣ вѣ Коршавѣ и Стоанѣвъ. 6) Вѣ кѣнци полагоджено справы администраціи товариства и прїнято новыхъ членѣвъ до товариства: 1) Читальню вѣ Чайковичахъ; 2) читальню вѣ Коршавѣ; 3) читальню вѣ Стоанѣвъ; 4) читальню вѣ Вѣльчу-Добркутѣ; 5) читальню вѣ Кучуницякахъ; 6) Макоша Цибровского, господаря вѣ Подсосновѣ; 7) Якова Куданюка, господаря вѣ Лавѣвѣцахъ; 8) Омелана Кобрянского, ц. к. авскульганта вѣ Станиславѣвъ; 9) Ивана Обушана вѣ Станиславѣвъ; 10) о. Володимира Подольского вѣ Деревни; 11) Данила Паливоду, господаря вѣ Сушинѣ; 12) Гривька Миколава, господаря вѣ Сушинѣ; 13) Семка Палаводу, господаря вѣ Сушинѣ; 14) Петра Харовского, пѣвца церковного вѣ Буцѣова; 15) Антона Таравука, учителя вѣ Горядицѣ; 16) Николу Комаринского, господаря вѣ Берешовѣ; 17) Якова Дякова, господаря вѣ Девятнакахъ; 18) Ольгу Гуглевичъ вѣ Лозинѣ; 19) Олексу Козлового, господаря вѣ Якоманичахъ; 20) Василя Андрука, пѣвца церковного вѣ Вашковѣцахъ; 21) Луца Стасева, господаря вѣ Брызѣ; 22) Костя Сарматюка зъ Орѣховѣцѣ; 23) Фаяна Крета, господаря вѣ Полоничѣ; 24) Дра Корнякъ Чайковского, ц. к. адъюнкта вѣ Банялѣвѣ; 25) о. Йондора Гривевича; 26) Макоша Ватошянского, учителя вѣ Котузовѣ; 27) Якова Машталера, господаря вѣ Гайворонѣцахъ; 28) Юсїва Бочана, господаря вѣ Гайворонѣцахъ; 29) Алоїзїя Ватошянского, учителя вѣ Гайворонѣцахъ; 30) Ивана Лубковича, учителя вѣ Доброходахъ; 31) Ануу Ясєвицку вѣ Старѣй Соля.

— Станиславскій ординарієтъ оголошує до ч. 5 вѣ насльдокъ возваия ц. к. Презвїдїи намѣстивцѣ зъ дня 6 сѣчня 1886 до ч. 11, що при станиславской катедральной церкви сугъ до обаодженя: I) три пралатуры: 1) архипрезвитера зъ дотациєю 1260 зр. 2) архидїакѣна докана зъ дотациєю 1155 зр. и 3) кустоша о дотациєю 1050 зр. рѣчно. II) Дѣи посады гремїальныхъ канониковъ, вѣ котрыхъ одинъ буде директоромъ канцеларїи а другій першимъ проповѣданкомъ катедральнымъ, оба съ дотациєю по 840 зр. рѣчно. III) Три посады викарїевъ катедральныхъ съ дотациєю: другій проповѣданкѣ 420 зр. а два другі по 315 зр. рѣчно плати. Речинєцъ до убѣганя назначеный до дня 6 лютого 1886 р. Убѣганєя можуть лишь вѣдѣти и целебом.

— Вѣ субботу дня 23 л. с. м. отбудєся вѣ комнатахъ товариства „Руска Бєсѣда“ у Львовѣ вечеръ съ танцами. Мѣжъ танцами хоръ „Академичного Братства“ буде сѣвѣати рускї пѣсни. Запрошеня вже порозыслано. Кто бы запрошеня не одержавъ а желавъ бы бути на вечерю, звольтѣ зголоосити вѣ товариствѣ „Академичное Братство“ (ул. Скарбѣвска ч. 2.) отъ 7 до 8 години вечеромъ. Початокъ о годнѣ 8 вечеромъ. — Отъ Комитету.

— Вѣ „Руской Бєсѣдѣ“ вѣ Тернополи отбудутся 3 вечеры отъ танцами, вѣ днѣ 19 (31) сѣчня, 2 (14) и 16 (28) лютого 1886 р., на котры комитетъ розсылає окремы запрошеня. Кто бы не доставъ запрошеня, звольтѣ зголоосити до комитету. Початокъ каждого вечера о год. 8 вечеромъ. Вступѣ для членѣвъ отъ особы 1 зр., отъ родины до 4 особѣ 3 зр.; для не членѣвъ отъ особы 1 зр. 50 кр., отъ родины до 4 особѣ 5 зр. а. в. Якъ зачуваємо, комитетъ докладєе всякого старана, чтобы вечеры вышали кѣ повному вдоволеню П. Т. Гостей.

— На доходъ Руской Бурмы Стрыской отбудєся дня 2 лат. лютого 1886 вѣ Стрыи концертъ инструментально-вокальный при ласкавомъ спѣвудѣлѣ товариства „Лютич“, сполученый съ забавою и танцами, на котры запрашаєся Ви. Родимѣвъ вразѣ отъ Почт. Родинами. Програма концерту оновѣстата оми дѣями. Початокъ концерту (вѣ сали подѣ 3 коронами) о год. 5 зъ полудня. Початокъ забавы (вѣ льокалѣ руо. Касина) о год. 8. Вступѣ на концертъ отъ особы 1 зр. на забаву 60 кр. Стрѣи вечерковий. — Комитетъ.

— Администрация товариства „Просвѣта“ проситъ насъ о умѣщенє звѣстки, що Календаръ на рокъ 1886 выслано вже всѣмъ членамъ „Просвѣты“, що ушатели вклады за рокъ 1885. Урашаєся заравомъ всѣхъ Ви. членѣвъ, що не заплатили вклады за рокъ 1885, абы поскорили отъ улаченємъ, бо запаєтъ „Календарѣ“ на складѣ вже малый.

— Отъ Веч. о. Т. Мельнича, пароха Старявы Сяноцкой, одержали мы слѣдуючє писмо отъ прошенємъ о умѣщенє вѣ „Дѣлѣ“: „Понеже вѣ сєгорѣчнѣмъ Календарѣ „Просвѣты“ за-для недостатку мѣсца пропущено звани обрядѣвъ при Свѣтахъ, прото урашаю Веч. Отдѣвъ, котры мають Календаръ „Просвѣты“ зъ 1885 року, чтобы той же задержали и зъ него сѣй недостатокъ обѣ доновили. — Заравомъ урашаю о справлєнє слѣдуючыхъ ошѣбокъ: Стор. 51 стихъ 7 зъ долу замѣсть: на часѣ 7. має бути: на часѣ 6. Стор. 52 стихъ 7 зъ горы замѣсть: Гдѣ коцариса 3 р. має бути: Гдѣ коцариса 5 р. Стор. 53 стихъ 7 зъ горы замѣсть: сѣдала. має бути: сѣкѣла. Стор. 54 стихъ 20 зъ горы Г стѣхѣръ Окт. пропустити Стор. 55 стихъ 3 зъ горы замѣсть: г. 1878 має бути: г. 1778 Стор. 56 стихъ 18 зъ горы замѣсть: кыше має бути: кыше.

— Вѣ работѣ фотографичной Тшемского у Львовѣ выконують фотодруки и фотографїи до юбилейного выдана Ставропогійского Института. Перша часть сего выдана має мѣстити вѣ обѣ портреты Корнякѣ, фундатора Успенской церкви и всѣ документы, относячїя сѣ до сєи фундаціи. Друга часть мѣстата буде фотографїи церковныхъ парамѣнтовъ и старинностѣй, перехованныхъ въ музею Института; дальшї части обѣимуть копїи документовъ, относячїихъ сѣ до исторїи Ставропогійского Института. Вѣ загалѣ має юбилейное выданє Ставропогїи представлятѣсь дуже гарно, а надѣємося такожъ, що отзначатѣсь буде оно и истотою языка, и що редакторы выдана, на котрыхъ чолѣ отойтъ проф. д-ръ Шараневичъ не допустятъ, чтобы такъ гарный памятникъ старинного руского Института писаный бувъ такимъ довгогляднымъ и зовѣмъ не-русскимъ языкомъ, який бачили мы на оновѣткахъ, заповѣдаючихъ порядкѣ обходу Ставропогїекого юбилєя.

— Зъ Ярославя пишуць намъ: Торжественно и величаво обходжено сего року вѣ Ярославѣ свято Богооявленя Госп., а заслуге сє на увагу хочьбы вже длатого, що тутъ центръ мѣста, переповненый жидовою, надає мѣсто характеръ чисто жидѣвскій, отчѣмъ можна найлучше переѣвѣдити вѣ суботы и свѣта жидѣвскї; тогда здаєся, что яка пошєсть навѣстїла мѣсто и люде новы-мирили, бо нікого на улицѣхъ не выдѣти. — Интелигенція руска тутъ досѣть чюслєнна, але на сумѣ та жалѣ, не дає найменшю ознаки житя; то само можна оказати и о мѣщанствѣ, хочъ то бездѣяльностею интелигенціи естъ зовсімъ оправданє, бо и якъ має таубѣть сегоды порушатися? Только пархови о. Хотиньскому треба дякувати, что рѣвно поддержє понагу нашего обряда и народности. Прекрасна отпрана водосвятїя на рѣцѣ Слѣи, до котрой вышлїи и польскї процесїи, а дальше упрощєна войска музика 40 полку, котра вѣ оупровѣдѣ оубу между нимии грала гарни композицію о. В. Матюка „Явилъ сѣ еси“, зграмадилѣа кѣлька тысѣчъ вѣрныхъ обѣхъ народностей, а сє дуже прїчинило до підвишєня и зѣлѣнчєня нашего руского обряда. А все то заслуга мѣсцоваго душастыря, котрый оттакъ, хочъ утомленый, прїнямавъ правдиво по цїро-руску ярославскоу интелигенцію всѣхъ звани (до якихъ 70 особѣ). Горячо бажати-бъ, чтобы интелигенція наша не выдѣла вѣ бездѣяльностѣ и вѣ илѣкомъ случаетъ оного не цуралася, абы воликъ благородный змаганя сего отца духовного по можности радо воспрадалъ! — Р. З.—тїй.

— Выдѣлъ Руской Бурмы вѣ Бережанахъ розболѣвъ тану отозву до всѣхъ урядѣвъ приходковѣхъ и громадскихъ повѣтовъ Бережаны, Перемышлян, Подгайцѣ и Рогатинѣ: „Якъ вѣдомо Вамъ зъ часописѣй отъ справоздань Выдѣлу руской Бурмы вѣ Бережанахъ, отъ сѣмъ рокомъ школьнымъ отворили мы Бурю, побѣла ухвалы загальнаго Збору

членѣвъ. Не менше вѣдомо Вамъ зъ тыхъ самыхъ жерелъ и то, при якихъ матерїальныхъ обтѣваннѣхъ отворєно Бурю. Товариство закупило рѣальность на помѣщенє Бурмы за 4,336 зр. Маючы всего фонду 3,000 зр., вложило Товариство воѣ тѣ грошѣ вѣ рѣальность, а рѣшту 1,336 зр. прїняло на себе яко довгъ, маючїи сплѣчуватися вѣ побрѣчныхъ рѣтахъ. По закупнѣ дому для Бурмы, Выдѣлъ товариства, не маючи вже ані крейцѣра, а надто маючи сплатити першї двѣ рѣты доомѣтѣ поважнѣ вже вѣ першѣмъ школьномъ роцѣ, бо 58 зр. вѣ сѣчню 1886, а 200 зр. и 58 зр. вѣ днѣию 1886, — илѣкѣ не бувъ-бы отваживѣло на отворєнє Бурмы, ели-бы не була оклонила его до того рѣшуца воля загальнаго Збору. Надѣя на Бога, на патріотизмъ руской, на гуманность влїла отвагу вѣ нашѣ сердца; отъ тою надѣєю вировали мы вѣ житѣе молодєнску руску инстиутцію, прїнявши до бурмы 15 рускихъ убогихъ школярѣвъ, по части безплатно, по части за доплатою. Вѣ имени тои убогой инстиутціи підвишєно отовми запрошенями першїмъ лаше голоосѣ жєбручїи у Вашихъ дверей. Звольтѣ ласкаво прїняти на себе дѣло ходатая нашего заведеня вѣ области Богомъ Вамъ прїдѣленой. Первѣотнй условія вступлєня вѣ члены нашего товариства показалося утяжливими зъ причины досѣтъ высокои такои вступнои вѣ квѣтѣ 3 зр. и вклады рѣчнои такожъ вѣ той самой квѣтѣ, — для того загальнє зѣбрєнє зредукувало повышшї условія на 1 зр. вступного и 1 зр. рѣчного, дякуючи вѣ той оспособѣ можливѣсть майже каждому вступити вѣ члены товариства. Понеже цѣлю Бурмы естъ помагати бѣдной молодежи вѣ студїяхъ, а тѣя отъ доброты товариства залежатъ, добротыгѣ же товариства отъ конягенту членѣвъ и жертволюбивѣости, — про то першимъ нашимъ старанємъ и обовязкомъ естъ дѣлати, чтобы побольшати число членѣвъ товариства, рѣвночасно пукати до жертволюбїи. Зъ обовязку нашего выязуємося вѣ певнѣй части уже вышшїмъ нашимъ писмомъ, поручаючи нашу Бурю оубѣи и взглядамъ Вашои Вѣсечности и живємо надѣєю, что за цїрмы ихъ выльвома многи Ихъ парохїєны съ своимъ душастыремъ на чолѣ вѣйдутъ вѣ членєску книгу нашего товариства, та и що отгѣає за старанємъ Тыхъ-же и зъ Ихъ мѣсцовѣости отъ часу до часу выльнє якїя мило-сєрднїи датокъ для нашой гуманной инстиутціи. Членѣвскї вклады якъ и добровѣльнї датки вѣ грошєхъ и натуралїяхъ прїимати наложитъ на руки прѣдѣдателя и касїєра Бурмы о. Михаїла Сєвєницкого. — Отъ Выдѣлу руской Бурмы вѣ Бережанахъ. Михаїлъ Сєвєницкїй, прѣдѣдатель и касїєръ; Михаїлъ Гѣбовицкїй, мѣсто-прѣдѣдатель; Д-ръ Дамїанъ Савчакъ, секретарь; Иларїонъ Стєтєвнїчъ, Юсїефъ Лушнякїй, Левъ Джуляньскїй, Пєтро Дукєвичъ, Теодоръ Турула, Лонганъ Гѣбовицкїй.

— Отъ парохїанъ зѣ Бєньковомъ Вишнѣ (Руднѣ) одержємо опротованє на доносъ зъ Рудокъ, помѣщену анонимомъ вѣ ч. 351 „Kurjer a Lwowski-ogo“ зъ 20 грудня 1885 р. „Вѣ доносѣ той, походячїй зъ дуже мутного жєрѣла, говоритѣ, будто нашъ панъ-отецъ, Пр. о. Левъ Лазуркевичъ, допустивѣо при нагодѣ похорѣвѣтѣ одной невѣсты якогѣ надѣжати. Вѣ интересѣ правды подѣємо прѣ-то до вѣдомости, що мати помершои зажадала похорону отъ покровлєнємъ за 1 зр., что и сталося, и что о. Лазуркевичъ доперва тогда велѣвъ вѣ вырїтѣ вѣ церквѣ, коли загадама мати, не заплативши провизорамъ за подѣвѣнє, домагалася отъ крикомъ звѣнати. О вытучуваню зѣ церквы отримголовѣ нема бєсѣды. Сє проста и лукава выдумка допѣнователя зъ Рудокъ, котрого имени на разѣ не выльвоємо. Провизоры рѣвно-жъ не виноваты вѣ томъ дѣлѣ и мусятъ жадати запла-ты на подѣвѣнє напередъ, бо лучалося и такъ, что родина небѣжчика, не заплативши нѣ за катафалъ нѣ за свѣтло, велѣла потому съ наомѣш-кою на устахъ до оуду позыматѣсь. Такожъ не чувавъ тутъ нѣкто, чтобы о. Л. ждѣвалъ за оповѣль по 4 кр. Сє крайнѣ злобна выдумка, обцѣслєна лишь на то, чтобы руского священника зѣобидити передъ свѣтомъ. Сама Анна Тарнавѣка, заштыгана нами, заперечїла, чтобы коли-небудъ за оповѣдѣ платїла. Спрѣтованьє фактовъ мы подали до „Kurjer-a-Lw.“, але редакція выдѣо сєромислѣо откѣнувати ложнє донєсенє сего коррєспѣдєнта. Остаємо съ глубокомъ почитанємъ и т. д.“ — Слѣдуютъ подѣисы.

— Товариство рускихъ академикѣвъ „Союзъ“ вѣ Чернѣвцѣхъ складеє сѣмъ придуку поядку Ви. Редакціямъ, котры свои часописы безплатно прїсїлали вѣ читальню товариства: „Дѣло“, „Слово“, „Зоря“, „Руской Рада“, „Одєсскїй Вѣстникъ“, „Батьковщина“, „Школьна Часописъ“, „Господаръ и Промышленникъ“, „Gazeta Polska“, „Wieniec Polski“, „Pszczołka“, „Gazeta Naddnie-strzańska“, „Slovenski Gospodar“ „Сербскї Народъ“. — Чернѣвцѣ вѣ груднѣ 1885. За товариство „Союзъ“ : Евг. Тарновскїй, слух. правѣ, голова; Евг. Ганкевич, слух. правѣ, секретарь.

— О. Ив. Наумовичъ пробуєє, побѣла донєсеня российскихъ газетъ, вѣ Петербурѣ. Дня 11 с. м. отѣвѣдавъ бѣи правозавану петербурску академію и по отправѣ латургїи выголоосѣвъ тамъ бєсѣду до интомѣвѣ. Обѣсла отѣвѣдавъ о. Наумовичъ кѣлькокѣхъ членѣвъ славянского благотворительного общества.

— Именованя. Заступниками прокураторѣвъ державныхъ именованїи п. д-ръ Едвардъ Сузеръ, секретарь прокураторїи окарбу до прокураторїи державной у Львовѣ, д-ръ Юсѣфъ Кайзеръ, судїя вѣ Вєснѣи для прокураторїи вѣ Самборѣ и д-ръ Кароль Миклашевскїй, адъюнктъ судовой у Львовѣ до прокураторїи вѣ Золочевѣ. — Авскульган-таи судовыми (безплатными) именованїи: кон-сїієнты ц. к. прокураторїи державной д-ръ Мар-

кид Мисоньскій и Станиславъ Яонинскій, практиканти судовій Зидовъ Олеконийскій, Францъ Марморощъ, д-ръ Фердинандъ Квятковскій, Феликсъ Маевскій и кандидатъ адвокатскій М. Бартъ. — Григ. Анановичъ, начальникъ стациі жандармеріи въ Народі именованій канцеляристомъ при дирекціи полиціи у Львові. — Дѣйствиими учителями при школахъ етатовыхъ именованіи: Аут. Микштѣйнъ въ Ляцкороуѣ, Анд. Вшштага въ Чулові и Вл. Гонсевичъ въ Гибнѣяку.

— Страшна катастрофа. Въ недѣлю (17 о. м.) о год. 4 рано сигнализировано у Львові огонь на передѣлѣтѣ Явѣковѣхъ. Горѣла шона съ обѣмъ, власнѣотъ М. Рознера, доставника сѣна и соломы для львовскаго гарнизону. Шона тая мала ще и другу цѣль; кромѣ складу на сѣно служила она пристановищемъ на нѣчь для убогихъ, немаючихъ власнаго кута, або для ообщѣ подозрѣннихъ, котрі въ страху передъ органами полиціи окривалися тутъ на нѣчь. Полиціи заряджуваля кѣлька разѣвъ нѣчьнй ревизіи въ той шонѣ и выловлювала иногдѣ по кѣлькадесятъ безпріогннихъ ообщѣ. Властитель шоны мавъ кѣлька разѣвъ просити власти войсковой о поставленнѣ оторожи коло оен шоны, однакъ безуспѣшно, тожъ мусѣвъ въ кѣнци поставити зъ власной руки трехъ людей, котрі однакъ не въ оилѣ буля оборонити приступу сѣмъ нѣчьнѣанамъ. Въ недѣлю о год. 3 въ нѣчи побачивъ одинъ изъ оторожѣвъ, що зъ середини шоны бухае огонь; закинувъ однакъ мѣгъ заалармувати пожарну оторожу и закритъ тая прабула на мѣсцѣ, цѣла шона съ обѣмъ отояла въ огни, а ограннй дымъ не дававъ навѣтъ приступити до неѣ. Ще передъ появленнѣмъ оторожи огневой протерлося двоухъ зъ нѣчючихъ въ шонѣ крѣзь сѣно и утекло до мѣста, одинъ зъ нихъ буля тяжко поцареный и ушавъ на улица, зъ бѣки отлѣсено его до поблизкаго дому и подано тамъ першу помѣчь. На другій день выгребано зъ попелу кѣльканѣцѣть зовѣмъ згорѣлыхъ трупѣвъ.

— Въ Малуши покусавъ скажений пѣсь пять ообщѣ (4 жѣнки и одного мужчину). Нещасливыхъ отлѣсено до шпиталу въ Станиславѣвъ.

— Въ Срусалимѣ откопано мѣжь ишими старинностиами такожъ брану Голговеты.

— Фальшивина банкнѣвъ выкриля жандармеріи въ Перемышлянахъ. Сотъ нимъ факторъ Шулимъ Клянтъ; виновника отдало въ руки суду карнаго.

— Докторъ права-катоъ читаемо въ "Tugendnik-u" Rzeszowak om": П. Чунка, докторъ права, бувшій оборонецъ въ осправахъ карныхъ и конципіентъ адвокатскій въ Рѣшевѣ, выемигрувавъ до Чикаго въ Амерѣцѣ, а оженявшійся тамъ съ дочкою ката, одержавъ за протекцію теотя такожъ поаду ката.

— "Карпатъ" доносить въ 2 числѣ с. р.: "Пашское расположение опредѣляетъ между прочимъ: чтобы оященники въ одеждахъ своихъ употребляли высокіе капаны такъ названнаыя цѣлиндры и черные панталоны на подобіе французскихъ овѣщенниковъ."

— Дрѣбнй вѣсти. Цѣсаръ жертвовувъ громадѣ Боратынъ, пов. бродскаго, 100 зр. на будѣвлю школы. — Въ Медіоуліѣ умеръ знаменитый композиторъ оперъ Понкѣеллі. У Вѣднѣ умеръ омиа дѣями львовскій адвокатъ д-ръ Гайрихъ Верднеръ, членъ палаты адвокатской. Суботитутѣмъ помершого устанавленый адв. д-ръ Файлесъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Завѣдательство получили оо.: Левъ Гералевичъ, бувшій сотруд. въ Новици, получивъ за

Плыне Золото до позолочуваня и направи рамъ и предметѣвъ зъ дерева, металлу, порцеланы и скла; до посрѣблованя всякихъ предметѣвъ металевыхъ. Кождый може позолотку и посрѣбловку накладати съ наибольшою легкостею на всякій предметъ. Цѣна оященны скорой позолтки або скорой посрѣбки 1 зр за послѣплатоу або попереднѣмъ прислаемъ готѣвки (такжѣ въ маркахъ почтовыхъ) у Leopold Epstein in Brünn (Mähren). 1554 2—10

Плыне Срѣбло

Поѣзды зѣльзничій

Отъ 1 листопада 1885.	Поѣздъ скорый	Поѣздъ особов.	Поѣздъ мѣшан.	Поѣздъ мѣшан и львокаль
Зѣльзница Черновецка.				
До Львова приходять:				
Зъ Черновецъ	10 05	3 35	3 30	—
36 Львова отходять:				
До Черновецъ	6 20	12 20	11 45	—
Зѣльзница Кароля Людвика				
До Львова приходять:				
Зъ Кракова	5 30	9 27	11 38	7 50
Зъ Подволочискъ (на Подзам.)	10 12	2 25	3 20	—
36 Львова отходять:				
До Кракова	10 46	4 05	4 50	8 —
До Подволочискъ (зъ Подзам.)	6 07	10 50	1 03	—
Зѣльзницѣ державнй.				
До Львова приходять:				
Зъ Гусятина, Станиславова, Хирова и Стрия	—	4 35	—	—
Зъ Хирова и Стрия	—	1 25	—	—
Зъ Станиславова, Хирова и Стрия	—	8 25	—	—
До Станиславова приходять:				
Зъ Гусятина	—	8 55 и 5 57	—	—
Зъ Звардоия и Стрия	—	8 22	—	—
Зъ Звардоия, Львова и Стрия	—	6 11	—	—
36 Львова отходять:				
До Стрия	—	7 30	—	—
До Стрия, Хирова, Станиславова, Гусятина	—	11 45 и 7 30	—	—
Зъ Станиславова отходять:				
До Стрия, Львова и Звардоия	—	10 — и 6 48	—	6 50
До Гусятина	—	10 20	—	—

вѣд. въ Петрацѣ дек. калуокого; Копонтантъ Отроцкій получивъ завѣд. въ Рудникахъ дек. роздѣльскаго и зрезигнувавъ зъ надаюи презентъ на Наварію; Ем. Петровичъ, пар. Дрыцова, получивъ завѣд. кап. Олорецъ дек. скѣльскаго и зрезигнувавъ зъ парохіи Дрыцова дек. бережаньскаго; завѣдательство ех сургендо капелланія Струтына поручено по поводу смерти о. Тер. Перфецкаго, кап. Струтына, о. Ем. Богачевокому, пароху Плугова.

Введеный въ завѣдательство о. Мих. Солова въ Пацьковѣ дек. станиславѣвокого.

Митрополита консисторія вставила до намѣстничества о плату для прив. сотрудинка въ Пядикахъ.

ПОСМЕРТНЙ ВВСТИ.

† О. Стефанъ Турчинскій пенсіонованный парохъ Пониквицѣ аеп. львовской упокоюся въ Креховѣ въ 73 роцѣ жатя а въ 47 оященствѣ. Вѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администраціи

Веч. М. З. въ Мшанци. "Шк. Помочи" передаю Вашъ датокъ, якъ въ загалѣ воѣ датки и предплаты заразъ передаюся; не выказувало оя ихъ для недостаи чаюу и мѣсца. — Веч. 1 Я. въ Амлю. Пѣсля нашихъ записокъ остае ще 2 зр. за 1885 роцъ. — Веч. 1. Ч. въ Довманцѣ: Мы вже пасали Вамъ карткою, що Ваша залежнѣотъ за "Дѣло" за 1885 роцъ выноситъ 9 зр. Про "Зорю" не знаемо. — Веч. 1 А. въ Гуцаннахъ: Бѣтъ заплачено до 28 лютого. — Веч. А. В. въ Палагицахъ. Выслаемо дѣвнйшій аркушѣ "Библ. найн. пов." и теперѣшне "Дѣло". — Веч. П. Т. въ Яминѣ. На роцъ 1886 лившовя 1 зр. и прїѣде ще за "Зак. Правду" Вамъ выслану 12 зр. — Веч. И. Г. въ Выс. За 1885 роцъ належитоя ще 6 зр. — Вп. С. О. въ Пер. Удайтеся просто до проф. Ал. Барвѣньскаго въ Тернополи. — Вп. А. Б. въ Терноп. Пронимо для п. Трача дати "Библ. Ист." осправити въ овоѣмъ чзѣ. — Вп. В. З. въ Ольхивку 1 зр. одержали за обчѣнь и высласемо "Дѣло". — Веч. А. Б. въ Станьковцахъ. "Дѣло" выслаемо дальше.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1315 110—?

Спеціальности и универсальнй средства, французскій и ившй, якъ черезъ ню такъ и черезъ ившй фирмы оновѣщуванй.

ГЕРБАТА
Россійска караванна въ торговли гербаты
В. АДАМОВИЧА
въ БРОДАХЪ
въ оригинальныхъ пакетахъ
по зр. 2-50, 3-50 и 4-50
за фунтъ.
1528 5-5

Велика партія останкѣвъ сукна (3 до 4 метры) у воѣхъ краскахъ, на одлги мужской, на загортки, жѣночй мантѣль бѣтъ дошу, на жѣночй плащѣ — розсылае за послѣплатоу за останкѣвъ по 5 гульд.
L. Storch, Brünn.
Останки не до влодобы принимася назадъ. Взпрїѣ высласюся по прислаюу 10-крейцаревой маркы. 1292-22-26

"ДЫМЪ"

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр. Дѣстатн можна въ администраціи "Дѣла" або въ книгарни Ставроунгійскѣй.

БРИТВЫ 1516
правднй швайцарскій и англійскій по зр. 1-20, 1-50, 1-75, 2-25, 2-10, 3 и т. д. поручаютъ
Братя Лянгнеръ
Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажанй отцѣ духовнй уряджують при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОННОМЪ (або ФИСТАРМОННОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.
Высокоповажаный п. проф. Н. Вахняницъ купивъ до руской гимназіи у Львові инструментъ мого выробу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найдѣльшу информацію. Цѣна тыхъ инструментѣвъ бѣтъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такожъ на раты. 1372 40—? Съ поважаннѣмъ
ІОАНЪ СЛИВНЬСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Цѣс. кор. уприв. галицкій
АКЦ. БАНКЪ ГИПОТЕЧНЙ
выдае во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4% платнй въ 30 днѣвъ по вышов.
4 1/2% " " 60 " " "
Львовѣ, 7 сѣчня 1884.
ДИРЕКЦІЯ.
(Передрукъ не платител.) (1555 3—?)

Привязану загално наилучшу
масу до запусканя пѣдлогъ поручаютъ
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1519 15—0
Перепродаючимъ даемо отповѣднй рабать.

5 килевй
БОЧѢВКИ ВИНА
поручае
Торговля Гегелайско-токайскихъ винъ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1545 (2—52) въ Тернополи
1 бѣчѣвка Гегелайского столового . 2 зр. 10 кр
1 " Гегелайского столового лучшѣй якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 " "
1 " Гегел. отол. ароматичнаго 2-70 и 3 зр
1 " Самороднаго вытравнаго . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелек-Бакаторъ стол. 2 " — "
Червоий вина: 1 бѣчѣвка Vizontai 2 " 50 зр.
1 бѣчѣвка Vizontai старе 3 " — "
Повыше наведенй цѣны розумѣются вразѣ съ бѣчѣвкою окованюю жѣльзными обручами и о-плаченнѣмъ портомъ почтовымъ, такъ ще благооклонный отбратель жадныхъ больше кошѣвъ не поносятся. Кушующи вина особито тѣлько у продуцентѣвъ ручитъ за здоровй добрй, натуральнй и лучшй вина якъ зъ Вершецѣ, и просятъ о ласкавй замовленя.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галиц.
Акціѣ. Банку Гипотечнаго
1556 3—?
купуе и продае
всѣ эффекты и монеты пѣдѣ наилучшйшыми условиями.
5% Листы Гипотечнй и 5% Листы Гип. преміованй
котрй пѣсля закона зъ дня 2 Лепня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ еондовыхъ, пушларныхъ, кавціѣ суружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадя
можно въ сѣй Конторѣ получить.
(до выловованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безѣ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провинціи.

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украиньска Библиотека Евгенія Оленичкова“ выходить у Львовѣ почаши бѣтъ 1-го грудня р. 1884.
Доси вышло 10 выпускѣвъ, обнѣм ючихъ оящючий литературнй материалъ:
1. Запорожѣ, оповѣданье Ивана Неч-ч. Я-Левяцкого 10 кр.
2. Соннй мары молодого пытотня оповѣданье В. Барвѣньскаго 10 кр.
3-4. Оповѣданя Олекси Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по выпушено оковискованыхъ чзѣстей 10 кр.
5. Prima Vera, поези Юліи Швай-деръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
7-10. Юрій Горювенко, повѣсть Красносика 40 кр.
11. Въ Карнатахъ, Ив. Нечуя Левѣ-цкого, цѣна 10 кр.
12. Галицкій окразки, Ив. Франка, серія I, цѣна 10 кр.
13. Лихій день, Григорія Григорі-вича, цѣна 10 кр.
Предплатувати можна на большй число выпускѣвъ царѣтъ, пересылаючи отповѣдану квоту (1 або 2 зр.) на руки выдавцѣ (ул. Словацкаго ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокй выпускю, додаючи за оодинокй выкупъ 2 зр., а за подобнйшй 5 кр. на оплату порта.

NEUE (13.) UMGEBEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
VIERHUNDERT TAFELN.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.80. LEINWAND FL. 5.40. HALBBAND FL. 6.70. O.W.
240 HEFTE ODER 10 BÄNDE

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
подае до вѣдомости, що выдадо и мае на складѣ оящючий
Формуляръ для касъ пожиковыхъ на лѣтъ
„Закомарскон Правды“:
1) Книга насова, одна либра 40 кр.
2) Книга мастьку жѣльзного, одна либра 40 кр.
3) Книга мастьку пѣдручнаго, одна либра 40 кр.
4) Скрапъ, 100 правѣринокѣвъ 55 кр.

К. Диженсо
Новорѣчнй Дзвонъ
Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.
Дѣстатн можна въ администраціи "Дѣла" або въ книгарни Ставроунгійскѣй.